

Nr. 14.
30. des.

Tilskipun

um

að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum
13. nóv. 1903, skuli einnig ná til Danmerkur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að með því að þeim, sem á Íslandi reka verksmiðjuíðnað eða handiðnað, jarðrækt, málmnám, verzlun eða aðra atvinnu, er með allrahæstri tilskipun Vorri fyrir konungsríkið, dagsettri 20. október þ. á., veittur sami kostur á að öðlast vernd á vörumerkjum í konungsríkinu eins og þeim, er þar reka einhverja þá atvinnu, sem getið var, viljum Vjer samkvæmt heimild þeirri, sem gefin er í 15. gr. laga um vörumerki 13. nóv. 1903, skipa svo fyrir sem hjer segir:

Þeir sem í Danmörku reka verksmiðjuíðnað eða handiðnað, jarðrækt, málmnám, verzlun eða aðra atvinnu, skulu verða þeirrar verndar á vörumerkjum, sem lög 13. nóv. 1903 heimila, aðnjótandi með þeim skilyrðum, er hjer greinir:

1. Tilkyningu skal fylgja sönnun fyrir því, að beiðandi hafi fullnægt skilyrðum þeim, sem sett eru í Danmörku fyrir því, að vörumerkið njóti þar verndar.
2. Beiðandi skal undirgangast, að bæjarþing Reykjavíkur sje varnarþing hans í öllum málum viðvíkjandi vörumerkinu og tilnefna umboðsmann búsettan á Íslandi, er taki á móti málssókn fyrir hans hönd.
3. Vörumerkið skal ekki njóta víðtækari verndar eða verndar fyrir lengri tíma en í Danmörku.
4. Nú er vörumerki tilkynnt til skrásetningar á Íslandi í síðasta lagi 4 mánuðum eptir að það hefur verið tilkynnt í Danmörku, og skal þá gagnvart öðrum tilkyningum telja, að þessi tilkyning hafi fram farið um leið og tilkyningin fer fram í Danmörku.

Nr. 14. Tilskipun 30. des. um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóv. 1903 skuli einnig ná til Danmerkur.

Anordning

hvorved

Nr. 14.
30te
Decbr.

den i Loven af 13de November 1903 hjemlede Beskyttelse for Vare-
mærker gøres anvendelig i Forhold til Danmark.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At da der ved Vor allerhøjeste Anordning for Kongeriget af 20de Oktober d. A. er sikret dem, som i Island drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjergværk, Handel eller anden Næring, samme Adgang til Beskyttelse for Varemærker i Kongeriget som dem, der sammesteds drive de nævnte Forretninger, saa ville vi i Henhold til den Bemyndigelse, som dertil er givet ved Lov om Varemærker af 13de November 1903 § 15 herved have anordnet følgende:

Den Beskyttelse for Varemærker, som Lov 13de November 1903 hjemler, skal ogsaa blive dem til Del, der i Danmark drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjergværk, Handel eller anden Næring under følgende Betingelser:

1. Anmeldelsen skal være ledsaget af Bevis for, at Anmelderen har opfyldt de Betingelser, som i Danmark udfordres for at vinde Beskyttelse for Varemærket.
2. Anmelderen skal for alle Sager, som angaar Varemærket, vedtage Reykjavik Byting som Værneting, samt opgive en i Island bosat Fuldmægtig, der paa hans Vegne kan modtage Søgemaal.
3. Varemærket beskyttes ikke i videre Omfang eller i længere Tid end i Danmark.
4. Har nogen senest inden 4 Maaneder efter at Varemærket er blevet anmeldt i Danmark, anmeldt det til Registrering i Island, skal saadan Anmeldelse i Forhold til andre Anmeldelser anses sket samtidig med Anmeldelsen i Danmark.

Nr. 14. Andg. af 30. Decbr., hvorved den i Loven af 13. November 1903 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til Danmark.

Nr. 14. 5. Nú er synjað um skrásetning samkvæmt 5. gr. nr. 5 frammanefndra laga 13. nóv. 30. des. 1903, og beiðandi höfðar mál gegn þeim, sem áður hefur tilkynnt merkið og fengið það skrásett, og sannar, að hann hafi fyrstur notað merki þetta, en að hinn hafi síðar tekið það upp, og má þá með dómi úrskurða honum rjett til að fá merkið skrásett með einkarjetti, til að nota það á þær vörutegundir, sem hann notaði merkið á, þegar vernd komst á í báðum löndunum, en höfða skal hann þá mál út af þessu innan 6 mánaða frá því verndin komst á. Þetta skerðir þó að engu leyti rjett þann, sem heimilaður er í 11. gr. 3. málsgrein nefndra laga.

Tilskipun þessi öðlast þegar gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 30. desember 1904.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

5. Nægtes Registrering i Henhold til § 5 Nr. 5 i fornævnte Lov af 13de November Nr. 14. 1903, og Anmelderen under et Søgmaal imod Indehaveren af det tidligere anmeldte eller registrerede Mærke godtgør, at dette oprindelig er et af ham benyttet Mærke, som den anden har tilegnet sig, kan han ved Dom blive kendt berettiget til at faa Mærket registreret med Eneret til dets Benyttelse for den Slags Varer, for hvilken han benyttede Mærket, da den gensidige Beskyttelse indtraadte, saafremt han rejser Sag derom inden 6 Maaneder efter, at den gensidige Beskyttelse indtraadte. Herved gøres dog ingen Indskrænkning i den ved sidstnævnte Lovs § 11, 3die Stykke, hjemlede Ret.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te December 1904.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.